

[MR. SPEAKER in the Chair]

ADJOURNMENT MOTION re : POLICE FIRING AT NIDONI.

Mr. SPEAKER.—Before I call upon Sri Madaiah Gowda to continue his speech on his resolution, I would refer to the representation made in the morning before we broke for tea. I am sorry that those Members are not present now, but it does not change the situation. It was mentioned to me that this motion for adjournment of the House was to discuss certain matters with regard to the incidents that happened in Bijapur; that was the topic that was discussed in the morning. It was said that I must not disallow it because there was no Budget Demand under which it can be discussed or there was no Bill or resolution or motion under which it can be discussed. To the extent, that it goes, it is right. But, it certainly does not mean that all avenues open to the Members are closed. It is open to them to bring a short-notice question, call attention, interpellation, starred or unstarred or whatever it is. It is not for me to say under which category or under which method the Members should move. But, so far as the adjournment motion is concerned I regret, I am unable to admit it. It is open to the Members to take such action as they deem fit. Now Sri Madaiah Gowda will continue his speech.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾದಯ್ಯ ಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಕೆಲವು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಕಡೆ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು NES ನಿಂದ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶಾಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಶಾಲೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಆಚರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 250 ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಅವರಲ್ಲಿ 143 ಶಾಲೆಗಳು ಜನರು ಒದಗಿಸಿರದಿದ್ದು ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಬಾಕಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. 34 ಶಾಲೆಗಳು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. 10 ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು 14 ಇವೆ. NES ನಿಂದ 13 ಇವೆ. ಬಾಕಿ ಶಾಲೆಗಳು ದಾದಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನ ಮಸೀದಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಥಿತಿ ಜಾಗೃತಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸುವ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ ಏನೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಕಡೆ ಜನರು ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—What is the financial implication of your resolution approximately?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾದಯ್ಯ ಗೌಡ.—ಕಟ್ಟಡವಾಗಬೇಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಡೆಯಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಶಾಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ಅನೇಕ ಕಡೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—What do you say with regard to renting of houses? Immediately large amounts may not be available for construction but rental amounts can be found. What do you think about it?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಾದಯ್ಯ ಗೌಡ.—ರೇಂಟಿಗೋಸ್ಕರ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೂರೈಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದು ದೂರ ಆಗಬಾರದು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ರೇಂಟಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. 252 ಶಾಲೆಗಳಿಗಿಂತಕ್ಕೂ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 8 ಮನೆಗಳು ರೇಂಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿವೆ.

ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಕೂಲು ಬಿಲ್ಡಿಂಗಿಗೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿತ್ತು. 1961-62 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೂ. 4,08,000 ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒದಗಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ರೂ. 2,56,000 ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. 159 ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಟ್ಟಡವಾಗಿದೆ, 85 ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ್ದು ಇದೆ ನಾನು ಒಂದು ಅನಾಸ್ಕಾರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಾಗ 1962ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ರೀತಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ವನ್ನು ಅರ್ಬನ್ ಮತ್ತು ರೂರಲ್ (ಪಟ್ಟಣಗಳು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಗಳ) ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಲಾರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ, ಅರ್ಬನ್ ರೂ. 5,000, ರೂರಲ್ ರೂ. 5,000 ತುಮಕೂರಿಗೆ ಅರ್ಬನ್ 7 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ರೂರಲ್ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅರ್ಬನ್ 5,000 ರೂಪಾಯಿ, ರೂರಲ್ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ಮಂಡ್ಯ ಅರ್ಬನ್ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ರೂರಲ್ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ಸಾತ್ ಕೆನರ ಅರ್ಬನ್ 8 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ರೂರಲ್ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ 10 ಸಾವಿರ, ಬೆಂಗಳೂರು ರೂರಲ್ 15 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ಬೆಳಗಾವಿ ಅರ್ಬನ್ 5 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ರೂರಲ್ 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹೀಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಏನು ತೋರುತ್ತದೆ? ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಅಥವಾ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸುವುದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಎರಡು ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸುವ ಹಣ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಿನ್ಮಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಸಾಕಾರಾರು. ಒಂದು ಊರಿಗೆ ಒಂದು ರೂಮಿನ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಡೈಮೆನ್ಷನ್ 18 ಅಡಿ \times 20 ಅಡಿ. ಈ 18 \times 20 ರ ಒಂದು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 30 ಹುಡುಗರು ಕೂಡಬೇಕು. 300 ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಒಂದು ಊರಿಗೆ 18 \times 20 ಡೈಮೆನ್ಷನ್ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ರೂಮು ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಇಷ್ಟೊಂದು ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಒದಗಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಜವಾಬ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ರೂಮಿನ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ರೂಮಿನ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ 60-70 ಹುಡುಗರನ್ನು ದೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಹಾಗೆ ಕೂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅಥವಾ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಪಾಠ ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಚಿಕ್ಕ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಏನು ಎಂದು ಊಹೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ, ಈದಿನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಪ್ರಕಾರ 300 ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಊರಿನಲ್ಲಿ 60-70 ಹುಡುಗರು ಇರುತ್ತಾರೆ. 60-70 ಹುಡುಗರನ್ನು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹಾಕಿ, ಎರಡು ಮೂರು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಾಠ ನಡೆಸಬೇಕು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಆಗಬೇಕು, ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿನ ಉತ್ತಮವಾದಂಥ ಕಟ್ಟಡಗಳಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹದ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರೂ ಸರಿ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಹೊಸಕ್ ಕಟ್ಟಿಸಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನೂ, ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಪಾಠ ಶಾಲೆಗೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡ ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ ಇರಬೇಕು; ಕೂತ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಜಾಗಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ 1000, 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರ. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾ ಒದಗಿಸಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಹರಿಜನರು ಗಿರಿಜನರೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಿರ್ಗತಿಕರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಆಗಿಯೇ ತೀರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರಿಗೆ ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್

ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲು ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೊಂದರೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಡದೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

ಈಚೆಗೆ ಮಾಗಡಿಯ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 17 ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ರೂ. 8,600 ರಂತೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರು; ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ. ಅದು ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆಯೋ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಆ ತರಹ 5-6 ಕಡೆ ಸಣ್ಣ-ಸಣ್ಣ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಆಗಲೇ ಬೇಕು ಅಂತ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆ ಹೆಡ್ ಹುಡುಕಿದೆ; ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ತರಹ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ 8-10 ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಈ ಸ್ಕೂಲು ರಿಪೇರಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳದೆ ಯತ್ನವೇ ಇಲ್ಲ. ಪೈವೆಟ್ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಅನೇಕ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ರಿಪೇರಿ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರಿಪೇರಿ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣ—ಈ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡದ ರಿಪೇರಿ ವಿಚಾರವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರ ಎಫ್.ಐ.ಎಸ್. ನವರಿಗೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ವಹಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ವಹಿಸಿಲ್ಲ ನಾವು ವಹಿಸಿಕೊಡಿದ್ದು, ನಮ್ಮ ಕತಿರಾದೂ ಇಲ್ಲ, ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಯೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಇಲ್ಲವೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಅನೇಕ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಬಡ್ತಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿರುವ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯೋದಯ, ವರುಣ ದೇವರು ಪವೇಶಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ನೆಲವೆಲ್ಲಾ ಕೆತ್ತಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು, ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕಂಥ ಜಲ್ಲ ಕಲ್ಲುಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೂತು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಲಗೆ ಮಣ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳು ಜಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಂಡು, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಕೈಯಿಂದ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಹೊಲಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳ ಬಜ್ಜೆಗಳು ಕಿತ್ತುಹೋಗಿರುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗಾಯಗಳೂ ಆಗಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಆರ್. ರಂಗೇಗೌಡ (ಮಾಗಡಿ).—ಮರಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗದೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮಾದಯ್ಯ ಗೌಡ.—ಮಾಡಬಹುದು, ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿ ಮಳೆ ಹೊಡೆತ ಇದ್ದಾಗ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ; ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅದ್ದರಿಂದ ಸ್ಕೂಲು ರಿಪೇರಿಯನ್ನು ನಾವು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಚಾರಿಂಗೆ ತರಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನವರು ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದು ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸಲು ಅವೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಿಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದೆವು ಅಂದರೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಕೂಲು ಇದ್ದು, ಸುತ್ತಲೂ 1, 1½ ಮೈಲಿಗಳಿಗೆ 4-5 ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಇದ್ದರೆ, 1, 1½ ಮೈಲಿಗಳಿಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಣ್ಣ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತು ಎರಡನೆ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ, ಈ grown-up boys, Central School ಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಠ ನಡೆಸಲು ಒಪ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು.

ಈ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಕೊರತೆ ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕೊರತೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು; ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಯೋಗ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅವರು ತರಬೇತು ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಅವರು ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ದೀರ್ಘ ದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂಥವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ವಿರಳ. ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಯಾವ ರೀತಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿರಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳು ಇವೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ. ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಚುನಾಯಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮುಂಚೆ ಭಾವಿ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಕೋಮುವಾರು ಭಾವನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ಕಾರಣಗಳ ಮೇಲೆ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆ ನುಗ್ಗುಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು

(ಶ್ರೀ.ಟಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡ)

ನಾನಾದರೂ ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಚೆನಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಇದ್ದು ಅವರು ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆ, ಅವರ ನಡತೆ, ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೇ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಚೆನಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸತಕ್ಕ ಗುರುಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಚೆನಾವಣೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೊಡಬೇಕು. ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಕೃತುಂಯ ಹಾ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಊಟ, ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡವೇ ಕಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರು, ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಹೇಳಲಾರೆ. ಪೂರೈದಲ್ಲ ರಾಜಾಧಿರಾಜರು. ಶ್ರೀಮಂತರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಸಹ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನ್ಯ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟು ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಬೇಡ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೇ ಅನ್ಯ ಬಟ್ಟೆಯ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅವರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಬರುವಂತಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನಾರೂ ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಮಹಿಳಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಡೆದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆಯರೇ ಒಳ್ಳೆಯವರು, ಗಂಡಸರಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡಸು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ನಂಜೀವನಾಥ್ ಐಕಳ್ (ನೂರತ್ ಕಲ್).—ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿವೆ ಮಕ್ಕಳಾದರೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ರಜಾ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

Mr. SPEAKER.—Suppose he or she falls ill.

Sri SANJEEVANATHA AIKALA.—If they have to give two months' maternity leave, suddenly there will be dislocation of work and dislocation of the syllabus.

Mr. SPEAKER.—Is it a serious matter the special feature of South Kanara ?

Sri SANJEEVANATHA AIKALA.—I am speaking from experience.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡ.—ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಬ್‌ಮಿಸ್ಟ್ರಾಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ವಪಸ್ಸು ಮಾಡಬಹುದು. ಅಂದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದೇ ತಪ್ಪು ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅವರವರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೇ ಇರುವುದು ಶುದ್ಧಾಂತವಾಗಿ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಹೊಲ ಗದ್ದೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಸಂಸಾರದ ವ್ಯವಹಾರ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಿಂತಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪದೇಪದೇ 2 ವರ್ಷ, 3 ವರ್ಷ ಆಯಿತು, ಎಂದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನತಕ್ಕ ಸಲಹೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಕಿತಾಪತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೂಗರ್ಜಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದೆಲ್ಲಾ ನಿಜ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಗಳೂ ಕೂಡ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ದೋಗಲಾಡಿಗೆ, ಊರಿನಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಅಡ್ಡುಮೆಟ್ಟಾಡಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಏಕೆ 2-3 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲ ವರ್ಗ ಮಾಡಬೇಕು ? ಯಾವ ಕಿತಾಪತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ. ತಪ್ಪು ಮಾಡತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದು ಒಂದೇ ಶಿಕ್ಷೆ ಏನು ? ಇನ್ನಾವ ಶಿಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲವೇ ? ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಉರು ಉರಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ.

ಅನೇಕ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕೊಠಡಿ ಇದೆ. ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ 40 ಜನ ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ತರಗತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. 1:40 ಇನ್‌ಟೇಕಾದಂಥ ಕಡೆ 1:60, 1:70 ಇರತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳು ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಇಷ್ಟು ಜನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗೆ ದೊರಕದದ್ದು, ಅನೇಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮಕ್ಕಳ ಹತ್ತಿರ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು, ಒಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ಇರತಕ್ಕವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಬೋರ್ಡ್ ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೂರನೇ ಕ್ಲಾಸು, 4ನೇ ಕ್ಲಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆ, ಭೂಗೋಳ ಪಾಠ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಭರತಖಂಡದ ಮ್ಯಾಪ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಹೋಗಲಿ, ಮೈಸೂರಿನ ಮ್ಯಾಪ್ ನಹ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಒಹಳ ಶೋಷಣೆಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಕೆಲವು ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಟೆಕ್ಸ್ಟ್ ಬುಕ್ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಮಾನ್ಯ ವಿಧ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಅವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗಿದೆ? ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಪುಸ್ತಕ, ಮ್ಯಾಪ್, ಬೋರ್ಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಲ್ಲ ಆ ಕಮಿಟಿಗಳು ಆಗಿರುವುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ರೀತಿ ಇದ್ದರೂ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೇ; ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಯಾವುದೋ ಕೆಲವು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆ ಊರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಕಮಿಟಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ಕಡೆ, ಯಾವ ಸಲಕರಣೆಗಳೂ ಇಲ್ಲವೇ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ರೀತಿ ವಿವ್ಯಾಭಾಸ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೆಂಚುಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹೋಗಲಿ-ಹಲಗೆಗಳಾದರೂ ಬೇಡವೇ? ಅವು ನಹ ಇಲ್ಲವೆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿ-ಮೇಜು ಸಹಿತ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಧ್ಯೆ ಹತ್ತಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಒಂದು ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ 20-25 ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಲೆ ಇಲ್ಲ. ಆ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿಸಿಟ್ಟು ಅದರಮೇಲೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನೇ ಕಣ್ಗಾರ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ತಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಬಾರದು. ಈಗಲಾದರೂ ತಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುರ್ಚಿ-ಮೇಜು, ಹಲಗೆ, ಬ್ಯಾಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ತಿಳಿಸಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-00 P.M.

ಇನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ವಿಚಾರ : ಎಲ್ಲ ಶಾಲೆಗಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಶಾಲೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹುಡುಗರು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಗಾ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ತಪ್ಪದೆ ಹೋಗಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ನಡೆಸಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ 200-300 ಶಾಲೆಗಳಿರುವಾಗ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಗೊಬ್ಬು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರ್ವಿಯಾದರೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗೂ ಭೇಟಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. It is humanly impossible for one Inspector. ಹೀಗೆ ವರ್ಷ ಕೊಂದು ಒಂದು ಸಾರಿ ಎರಡು ಒಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಭೇಟಿ ಕೊಡದೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಆ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಿಗೆ ಪಾಠಗಳು ನಡೆದಾವು? ಬಾಲಕರಿಗೂ-ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ ಯಾವ ತರಹ ಸಂಬಂಧ-ವಿಶ್ವಾಸ ಬೆಳೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ? ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು-ಮೂರು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿರತಕ್ಕ ಕಡೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಪಾಠಗಟ್ಟಲೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬಾರದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳನ್ನೋ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವರು ಹಾಜರಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಒಂದು ಲಿವ್‌ಲೆಟರ್‌ನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಬಂದರೆ ಆಗ ಹಾಜರಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಆ ದಿವಸದ ತಾರೀಖನ್ನು ಆ ಲಿವ್‌ಲೆಟರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ರಜಾ ಹೇಗಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಒಬ್ಬರೇ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವುದು ಹೆಚ್ಚಿರಲಿಲ್ಲದ್ದೇ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯ್ತಿ ಛೇರ್ಮನ್‌ರನ್ನೋ ಅವರ ಕೈಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕೈಗೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡ)

ಒಂದು ರಜಾ ರಿಟರನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಳದರೆ ಈ ದಿವಸ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹತ್ತುಗಂಟಿ ವರೆಗೂ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ನಡೆಸಿ ಈಗತಾನೆ ಈ ರಜಾ ಅಪ್ಪಿಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದರು ಎಂದು ಹೇಳಬಡಿ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಇದನ್ನು ಬಂದಮೇಲೆ ಸರಿಮಾಡಿಬಿಡೋಣ ಎಂದು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥಾ ನಾಟಕದಿಂದ ಖಂಡಿತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ದಿನವಹಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೇ-ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳು ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ-ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇವರು 4-5 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ರಂತೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳೇನಿದ್ದರೂ ಬಾಗಿ ಕೆನ್ಸಾಪಾಂಡೆನ್ಸ್ ಮಾತ್ರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ವಿಧ್ಯಾ ವಿಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ-ಸ್ವಚ್ಛ ವಾಗಿರಬೇಕಾದ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನು ಈ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಂಚ ರುಪುಪತ್ತುಗಳು ಬೇರೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿವೆ. ತಿಂಗಳಿಗಿಷ್ಟು ಮಾಮೂಲು ಎಂದು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕಂತೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಜನರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಲಂಚ ರುಪುಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ-ಅವರ ಮೇಲೆ ಯಾರು-ಏನು ಅರ್ಜಿ ಬರೆದರೂ ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಒಂದು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ಜಾಗಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾ ವರ್ಗ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವರ್ಗದ ಆದೇಶವನ್ನು ಕ್ಯಾಣಿಸರ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಈ ಲಂಚ ರುಪುಪತ್ತುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳ ಅಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಫೀಸುಗಳಲ್ಲೂ ಹೀಗೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನನಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ 20-25 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸ್ಕೂಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದು ಒಂದಿತ್ತು. ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳೆಂದು ಇದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ವಿಜಿಟ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ್ಯಾರೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೆಕಾಲ್‌ವೆನ್ಸ್ ಎಂತ D.P.I. ಇದ್ದರು. ಅವರು ಹೊರಗಡೆಗೆ ಎಲ್ಲೇ ಹೋಗಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಡಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಆ ರೀತಿ ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಹಿಂದಿನ ನಮ್ಮ ದಿವಾನರುಗಳು ಕೂಡ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಈ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿದೆಯೋ-ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಈ ದಿವಸ ಮಕ್ಕಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ-ಶಾಲಾ ಬಾಲಕರು ತಂದೆಯಾಗಿಗಳೂ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಹ ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಯಾರೂ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಈ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಭೇಟಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ವಿಧ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—7 ದಿವಸದಲ್ಲಿ 14 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ವೇಳೆಯಿಲ್ಲರುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡ.—ಇನ್ನು ನಾನೀಗ ಮಿಡ್ಲೆ ಮಾರ್ಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಿಡ್ಲೆ ಮಾರ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೀಸಾಂಗಿಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಿಡ್ಲೆ ಮಾರ್ಸ್‌ನ್ನು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಜಾಗಲಲದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯವಹಾರ ಸಹ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಠೆಕ್ಕಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಒಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಪದ್ಧತಿ ಈ ದಿವಸ ಮುರಿದುಬೀಳುವಂಥಾ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಅನ್‌ಪ್ರೆಸೆನ್ಸ್ ಟೀಚರ್ಸ್‌ಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವರ್ಷವರ್ಷ ಹೊಸದಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದಂಥಾ ಜನರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು

ಗಳಾಗಿ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಸುಮಾರು ನೂರಕ್ಕೆ 50 ರಷ್ಟು ಅನಾಥಕ್ಕಿನ್ದ ಟೀಚರ್ಸ್‌ಗಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ರೆಫ್ರೆಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೋರ್ಸ್ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗೆ ಸುಬಳಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಒಂದು ಮಿಷಿಂಗ್ ಅಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮಿಷಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಬೇಕು, ಆ ಹುಡುಗರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೇಗೆ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಮಿಷಿಂಗುಗಳಲ್ಲಿ ಬರಿ ಊಟ-ತಂದೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಂತ್ರಿ ಮಿಷಿಂಗುಗಳು ಕೂಡ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ 'ವಿದ್ಯಾದಾಯಿನಿ' ಎಂಬ ಒಂದು ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನದು. ಆದರೆ ಇದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಣ್ಣಾರಾಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಹೋಯಿತೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ 40-50 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಈ ಮ್ಯಾಗ್‌ಜೈನ್ ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥಾ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳು ಆ ವಿದ್ಯಾದಾಯಿನಿ ಎಂಬ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ extra curricular activitiesಗೆ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಈಚೆಗೆ ಸುತರಾಂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳ ವ್ಯಾಯಾಮ, ಹೊರನಂಚಾರ ಇಂಥ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಪದ್ಧತಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಂತುಹೋಗಿವೆ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನಾದರೂ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಮೂಲವಾಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲೇ ಬರುತ್ತದೆ—ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಭಾವೀ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇವು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಹಿಂದೆ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯವಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಣ್ಣಾರಾಯರು ಏನೊಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಹರಡಿದರೋ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಆಗದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತಚಿಂತನೆಯಿಂದ, ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಂಚನೆಯನ್ನೂ ಯಾರೂ ಮಾಡಬಾರದು. ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ಈಚೆಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಯೋಚನೆ ಅನೇಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅವರೂ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಸಹಕಾರ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರಿಂದ ಕೋರಿ ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳಿಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೂಟಿಸಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಸಿರಾ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹಿ. ಮಾದಯ್ಯ ಗೌಡರು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಸರ್ಕಾರ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ವಾಕ್ಯವಿ ಎಂದಾ ಭಾಷೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಸರ್ಕಾರ ಇದುವರೆಗೂ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸ, ಸರ್ಕಾರ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದಲೇ ಕೂಡಿರತಕ್ಕ ಈ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಆದ್ಯತೆ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ನೇತರ ಪಕ್ಷದವರೇ ಆಗಿರಲಿ, ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಮನಸಾರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆಳುವ ಪಕ್ಷ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ಒಂದು ಶತಮಾನ ಕಳೆದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಸಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊರಕಬೇಕಾದ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊರೆಯಬೇಕೋ, ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರು ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನಾವರೂ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮನಗಾಂಪಿತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, 1947ರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಂಥ ಇವರು, 1952, 1957 ಮತ್ತು 1962ರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ಹೆಚ್ಚಿಗಾದಿರುವರಿಂದ, 18 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದವರಿಂದ, ಪೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಆರಿಸಿ ಬಂದು, ಐದು ಜನರಿಂದ 25 ಜನದವರೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಂಥ ಜನ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವರು ಅರಳುಗಳಿಗೆ ಸಹ ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲ. ಇರುವುದಕ್ಕೆ ರಾಯಬ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು, ಅವರು ನಡೆದುಕೊಂಡ ನಡೆ, ಯಾರಿಗಾದರೂ ಬೇಸರಪಡಿಸಿ ಅವರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹಿಂದೆ ಗೋವಿನ ಕಛೆಯಿಂದ “ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪಲಾರೆನು, ಕಟ್ಟಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಾರೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮದೇ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು.

ಆದಳಿತ ನಡೆಸುವವರು ಒಪ್ಪ ಗಂಭೀರವಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದರೂ ನೀತಿ ಪತನವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಆದಳಿತ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರೋ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಇವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದು ಬೂಟಾಟಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಪೋಷಣೆ ಗಳಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅಧಿಕಾರ ಲಾಲಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ 15 ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದಂಥ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೆಚ್ಚಿಗಾದಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಾವು ಯಾರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಪಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸುಕಾರಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅರ್ಥವಾಗಿ ನಾವು ಬಹಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಯಾವ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಮೃತವಾಣಿಯನ್ನು ನುಡಿಯಬೇಕೋ, ಯಾವ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಉಳಿ ಮಾಡಬೇಕೋ, ಯಾವ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಂಥಾ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಪದ್ಧ, ಅನೀತಿ, ಅಪಸ್ವರ ನುಡಿಯತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the chair].

ಸ್ವಾಮಿ, Compulsory Education Bill ತುರ್ತಾಗಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದೇ ಹಾಕಿರಬೇಕೆ. ಜನತೆಯ ಮೂಲಿಗೆ ತುಪ್ಪ ಹಚ್ಚುತ್ತೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ನಿಮ್ಮಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ, ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಜಮೀನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಹಾಗೆ ವಡುತ್ತೇವೆ, ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲನ್ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಭಾಷಣದ ಮೈಬರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೂರನೆಯ ಸಲವೂ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೂರನೆಯ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಬಂದಂಥ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಜನ ಸಿದ್ಧರಾಗಿಲ್ಲ.

ನೀವು ಏನೇನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗಿಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಚೆಗೆ ಮೊನ್ನೆ ದಿನ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರ “ಇದೇನು ದುರ್ಯೋಧನನ ಸಭೆಯೋ” ಎಂದರಂತೆ. ಅವನು ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದವರು, ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಿ ಬಂದವರು, ಅವರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ಗುಂಡಿಯು ಸಿಕ್ಕಿರುವುದನ್ನು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ, ಈಗ ಏನು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುವುದು.

ದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರಂತೆ. ಇವೊತ್ತು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂತಹವರ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ದುರದೃಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬಂದೆ. ಆ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಡಳಿತವೂ ಆಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮಂತಹ ಜನಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಈ ದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ನಿಮ್ಮ ಆಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡಿದರೆ, ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡಿದರೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಮೂರನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನೀವು ಇರುವಾಗ ಜನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವುದು ಜನಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಈ ದೇಶಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಕಾರ್ಮಿಕ, ವಸತಿ ಮತ್ತು ಸಾರಿಗೆ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).— ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತಿತರ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು, ಈಗ ಎಷ್ಟು ಜನ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಾವೇ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವರಾಜ ಅರಸಿನವರಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನನಗೆ ಗೌರವವಿದೆ, ಆದರೆ, ಅರೀತಿಯಾದ ಗೌರವವನ್ನು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಮಾಡಿದ ಕಾನೂನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲ್ಲ. ತಾವು ನಟವರಾಗಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭಾತೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ವಿವರದಂತೆ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಹಿವರು ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಬಳಕೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ನಾವು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಎಂದರು. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಸಾವಿರ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ, ಇದು ನಿಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಗೌರವ ತರುತ್ತದೆಯೇ? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿ ನಲ್ಲಿಯೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರು, ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. 15 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಮನೀಷಿಗಳಲ್ಲಿ, ಪಟೇಲರ ಮನೆ, ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನ ತಾವಾಗಿಯೇ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಆಗ ಶಾಲೆಗಳ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದರು. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನೀವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬದಗಿಸುವ ಸಹಾಯ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು 27 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಲೋಲುಪ್ತರಾಗಿ, ಗಂಟೆ ಗಂಟೆಗೆ ಒಂದು, ದಿನಕ್ಕೊಂದೊಂದು, ಮನೆಯೊಳಗೊಂದು ಹೊರಗೊಂದು, ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯ ಮುಂದುವರಿದೀತೇ? ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎದ್ದು ಬಂದೀತೇ? ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕರ್ವಾಣಾದೀತೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ಜನ ಹೇಳುತ್ತೇವೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದರೆ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯವಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಈ ದಿವಸ ಉತ್ತರದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಚೀಣದವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರೇ ಆಗಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೀವೇನು ಪೂರೈಸಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಕೊಂಡವಾದರೂ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ಎಂದರೆ ಏನೇನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ನು ಎಂದು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಅಂಶೋಲನವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ತಾವೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. 1962ನೇ ಇಸವಿ ವಾರ್ಷಿಕ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಎಂದರೆ, ಈಗ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ನಿಮಿಷಗಳಾಗಿವೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಜುಕೇಷನ್ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಗಳು, ಹೇಳಿದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ರಕ್ತ ಹಾಕಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದಾರೇ? ಬೆಳಗ್ಗೆಗೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ, ನಾಳೆಗೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ, ನಾಳೆದ್ದಿಗೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ, ಆಜ್ಞೆ ನಾಳೆದ್ದಿಗೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ, ಎಂದು ಬದರಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು, ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟದಿಂದ ಬೈಯಿಡಿಸಿ ಪುಸ್ತಕ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಹೇಳಿಸಿಲ್ಲ ಹೇಳುವುದು. ಹೀಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಗತಿಯಾಗದೇ ಇದ್ದು ಹೀಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ತಮ್ಮ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ).

ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಅರಿಯಲೂರು ರೈಲ್ವೆ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟಾದ ಕೂಡಲೇ ಆಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ರೈಲ್ವೆ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾರ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದನ್ನು ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟರು. ಹಾಗೇ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವಂತಹವರಿಂದ ಈ ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಅಪಾಯವಾಗಿದೆ, ಎನ್ನುವುದು ಈಚೆಗೆ SSLC ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ವಿದ್ಯಾಭಾತೆಯ ಮೆಷಿನರಿಯಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕೂಡ ನನಗೆ ರಿಜಿಸ್ಟರು ಪೋಸ್ಟಿನ ಮೂಲಕ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಉಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುವುದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಕಂಠಿವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಏನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವೇ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಈ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಮುಖಂಡರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ಇವೊತ್ತು ಅವರು ದೆಹಲಿಗೆ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಧನ್ಯರು, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ, ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಂಚೆಕೊಂಡು DDPI ಗುಮಾಸ್ತರು, ಮತ್ತಿತರರು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರು, ನಾನು ಹೇಗೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದಕ್ಕೆನು ಮೆಚ್ಚಲಿರಿಯರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಇದನ್ನು ಜನ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜನತೆಗೆ ಅಸ್ತಿಭಾರ ಹಾಕುವ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿನ ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್, ಪ್ರೀ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್, ಹಾಗೂ ಸ್ಟೆಪರ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ವಿರ್ಪಾಡಗೋಸ್ಕರ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್ನುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ, ಪೇಪರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಗರಾಟೆಗಳಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಕೊಯಮತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ನಿಗದಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ನಿಗದಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವ ನೀವು ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಬಂದರೆ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ 55,000 ಜನ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸುಮಾರು 20-20 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್ನುಗಳನ್ನು ಮುಂದೂಡಿ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಕೊಯಮತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಏರೋ ಪೇಸಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಹೇಗೆ? ನೀವು ಹೇಳುವುದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದರೆ ನಮಗೇನು ಎಂದು ಹೀಗೆ ಕೊಯಮತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಜನರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂತಹ ವಾದಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಇವೊಮ್ಮೆ ನ ದಿವಸ ಸ್ವಲ್ಪ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವುದೊಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ಒಂದು ಸಾರಿ ಇಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ 73 Training centresಗಳಿವೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲ 9,000 ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ತರಬೇತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲ 1,000 ದಿನದ 1,200 ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೂ ತರಬೇತಿ ಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, 800 ಅಥವಾ 900 ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುವುದು ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು? ಯಾರಾದರೂ ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳು, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ಥೋರಣೆಯಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶೇಕಡ ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ರೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ನೆರೆ ಹೊರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳವರು ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ

ಬೇಡಿಕೆಯ ಚರ್ಚೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಮೆಂಟು ಕೊಟ್ಟರು. ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಪುಸ್ತಕ ಹಂಚುತ್ತೇವೆ. 7,000 ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ವಾಗಿದೆ? ಅಷ್ಟು ಹಾಕಿಸಿ ಹಂಚಿದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ತ್ರಿವರ್ಣ ಧ್ವಜದಲ್ಲಿಯೂ ಅಶೋಕ ಚಕ್ರದ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೋಷವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಬರೆದವನು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿವರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಚಿಪ್ಪೆಯು ಅದರಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದೇ ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬೆಳೆಯುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವಿಚಾರ ಗೊಂದಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೋಷಗಳಿವೆ. 'ಕ' ಕಾರಕ್ಕೆ 'ಕ' ಕಾರ ಮುದ್ರಣವಾಗಿದೆ. ಮುದ್ರಾರಾಕ್ಷಸದ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ 1,70,000 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೋಷಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಇದಲ್ಲ ಯಾರ ತಪ್ಪು? ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯೆಂಬ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವವನ ತಪ್ಪು ಅಲ್ಲವೆ? ಈ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವವನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕುದುರೆಯ ಕಡಿಪಾಣವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ಇಲಾಖೆ ಇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹಗರಣವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ರೀತಿ ನೀತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಬುನಾದಿಯಾಗಿದೆ. ಬುನಾದಿಯು ಅರಾಡಿದಿಟ್ಟರೆ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಡೆಜು, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಷ್ಟು ಶಾಲೆ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ? ಎಷ್ಟು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಆದರೆ ಹರಿಸಿತಿ ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮ ಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಡವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಗತಿ ಹೇಗೆ ಆಗಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ವಿಷಾದಕರ. ಹಳ್ಳಿಗಳು ಮುಂದುವರಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಮುಂದುವರಿಯು ತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮಂಗಳವಾಗುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥ ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಕಡ್ಡಾಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಏನು ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆತಿದೆ? ಸರಕಾರ ಇದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ದುರ್ವ್ಯಯವಾಗಬಾರದು. ಕಳೆದ 13 ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯು ತ್ತಿದೆ; ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಾಗಿದೆ. 1947ರಲ್ಲಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರೀತಿ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ 9 ಶಾಲಿನಿ ಸ್ನೇಹಮೆಂಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 1951-56ರ ವರೆಗೆ 14 ಶಾಲಿನಿ ಸ್ನೇಹಮೆಂಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 1957ರಿಂದ 1962ರ ವರೆಗೆ ನಾರ್ಕಾರು ಸ್ನೇಹಮೆಂಟನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 1962 ಮಾರ್ಚಿಯಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಸ್ನೇಹಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇದರ ಲೆಕ್ಕವಿದೆಯೇ? ಪ್ರತಿದಿನ ಸ್ನೇಹಮೆಂಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು? ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ನೇಹಮೆಂಟು ಒದಿ ಒದಿ ನಾಕಾಗಿಹೋಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದು ಆಯಿತೇ? ಇಂದು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾ ಖೆಯಲ್ಲಿ ಗಜಬಿಜಿಯಾಗಿದೆ. ರಾಜಕೀಯ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಕಟ್ಟಡ ಕಳಚಿ ಬೀಳು ವುದರಲ್ಲಿದೆ.

ಆರೋಗ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೊದಲನೇ ಹೆಜ್ಜಿನೊಳಗೆ ಚರ್ಮವಿಲ್ಲದ, ಮಾಂಸವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲ ವಪೆ, ಬೆನ್ನು ಎಲುಬು, ಹೃದಯವಿರುವ ಸೈಲೆನ್ಸ್ ಇದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ! 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾ ಖಾತೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಈ ಕಡೆಗೆ, ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಆ ಕಡೆಗೆ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Please come to Primary Education.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಬಯ್ಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು. ಇದು ನೀರು ಕುಡಿದ ಹಾಗಿದೆ, ಮತ್ತೆ ಬಂದರೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಸರಿಯಾಗಿದೆ; ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳೆಷ್ಟು, ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು, ಎಷ್ಟು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬೇಕು, ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಇವರ ಹತ್ತಿರ ಏನಾದರೂ ಸ್ಪೆಷಿಮೆಂಟ್ ಇದೆ? ಪ್ರೈವೇಟ್‌ಗೆ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳೆಷ್ಟು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿದ್ದಾರೆ, ನೀವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳಿವೆಯೇ, ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣವನ್ನು, ಎಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಏನಾದರೂ ಸ್ಪೆಷಿಮೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ? ಇದಕ್ಕೆ ವಿವರಗಳು ಕೊಡುವುದು ಬಿಟ್ಟು ನಾವೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕಿಂಡರ್ ಗಾರ್ಡನ್ ಮೂರನೆ ತರಗತಿ ಹುಡುಗರು ಚರ್ಚಿಂಗ್ ಬಯಾಗ್ರಾಫಿ ಓದಬೇಕೆಂದು ಸ್ಪೆಷಿಮೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೈಮರಿ ಮೂರನೆ ತರಗತಿ ಹುಡುಗರು ಚರ್ಚಿಂಗ್ ಬಯಾಗ್ರಾಫಿ ಓದಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಪ್ರೈಮರಿ ಮೂರನೆ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುವವರೆಲ್ಲರೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಓದಬೇಕೆಂತ 'ಕ' ಪತ್ರ ಕೊಟ್ಟರೆ 'ಕೆ' ಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟರೆ 'ಕೆ' ಆದ ಪಾಠ ಕಲಿಯತಕ್ಕಂಥ ವಿಳಯ ಮಕ್ಕಳು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡು. ಕಿಂಡರ್ ಗಾರ್ಡನ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು? "or" ಅಥವಾ "and" ಎಂಬ ಪದಗಳು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ವಾದ ವಿವಾದ ಮಾಡಿ ತರೆ ಕಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವಕೀಲರುಗಳು, ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಇವೆ, ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಈ 5 ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳ ತರೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಓದಿಸಬಿಟ್ಟು, ತುಂಬಿ, ಹರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಸಾಕಸವೇ ಸರಿ. ಹೊಸದಾಗಿ ಏನೇನೋ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಜಂಭ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ - ಉತ್ತರವ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. "ನಾನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ರೈಲು ಮಾರ್ಗ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ನೂರೋದಯವಾಗುವುದು ರೋಳಿಗೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಶಿಕ್ಷಣ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಎಲ್ಲಿದೆ? ವಿರಾಟರಾಯನ ದನಗಳನ್ನು ಕೊರವರು ಅಪಹರಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೊರಟ ಉತ್ತರವ ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರವು ಕೊರವರ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಕೃಪ, ದ್ರೋಣರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಧೈರ್ಯ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗಿ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಬಿಟ್ಟ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೂ 15 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಸದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಅತಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೊರಟು, ವಿರಾಟರಾಯನ ದನಗಳನ್ನು ರವರಿಂದ ಕೌಪಾಷನ್ನು ತರುತ್ತೇನೆಂದು ಜಂಭ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಟು, ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಉತ್ತರವ ಹಾಗೆ ನಗ್ಗಿಡದಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಪಾತೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ ನಡೆಸಿದರೆ, ಮುಂದೆ ಅದು ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ನೀವು ಈಗ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸ್ಪೀಕರ್ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದಿನ 1967ನೇ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗ್ರಹಗತಿ ಹೇಗಿರಬೇಕೋ ನೀವು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ, ವಿದ್ಯಾಪಾತೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? The Primary School teachers are the architects of our future Generation. ಅಂಥದ್ದೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾಪಾತೆ ಗತಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹತ್ತಿ ಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಗುಂಪುಗಳಿವೆ. ಡಿ.ಪಿ.ಐ.ದು ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿ, ಮೂರು ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೆಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳು ಮೂರು ಪಾರ್ಟಿ, ಇವೆರೊಳಗೆ ನೂರೊಂದೊಂದರೂ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿ. ಮಿಸ್ಟರ್‌ರು ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿ. ಮಿಸ್ಟರ್‌ರು ಇರಾಬೆ ಹೆಡ್ಡು, ಈ ಹೆಡ್ಡಿನ ಕೆಳಗೆ ನಾಲ್ಕು ಪಾರ್ಟಿ. ಈ ಹಣಾ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನು ಇಂಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ, ಎರಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಓದಿಸಿ, ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ನಗೆ ಪಾಲು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವೈಯುಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ನಾನು ಏನೋ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು. * * *

MR. DEPUTY SPEAKER.—Please do not refer to it.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 2 ಕೋಟಿ 35 ಲಕ್ಷ ಜನಗಳಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿಚಿತ್ರ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. "ಲಿಂಕ್" ಹೇಳಿದನಲ್ಲ question mark ಹಾಕಿ ಬರೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇವರ ಮೇಲೆ.

AN HON'BLE MEMBRE.—Is there no time limit for the Member?

MR. DEPUTY SPEAKER.—There is no time limit.

* * * Expunged as ordered by the Chair.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಬೇಜಾರಾಗಿ ದ್ದರೆ, ಕೂತುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. “ಲಂಕ” ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಾರ್ತೆ ಹಾಕಿ, controversial figure in Mysore ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಒದಿ ನೋಡಿ. ಈ ವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಎರಾ ಗಜಿಜಿ ಆಗಿದೆ. ನಾನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದೆ, ನಾನು Finance Minister ಆಗಿದ್ದೆ, ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿ ಯಾಗಿದ್ದೆ, ನಾನು ಸ್ಪೀಕರ್ ಆಗಿದ್ದೆ, ನಾನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಏನೇನೋ ಆಗಿದ್ದೆ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಾಗಿ ನಾನು

[Expunged as ordered by the Chairman].

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Please come to Primary Education.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—Primary education ಇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಟ್ಟುಹೋ ಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. “ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರೇ ನಿಮ್ಮ ಕೈನಿಟ್ಟಿಗೆ ನನ್ನಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಜೀನಾಮೆಪತ್ರಕೊಟ್ಟು ಒಟ್ಟು, “ನಿಮಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುತ್ತದೆ, ನನಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ, ದೇಶಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ, ನಿಮ್ಮ ಮೇರೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ದೂರುಗಳೂ ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ, ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಅನ್ನಿ. ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದು. Primary education, ಇದು ಒಂದು ಹಗರಣ. Primary School Master ಗಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ 8-10 ವರ್ಷ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಊರಿನ ಜನರೇ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಡೆಲಿಗೇಷನ್ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅವಾಗ ಜಾತಿ, ಕುಲ, ಗೋತ್ರ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ weak ಮನುಷ್ಯರು, ನೀವು ನಿಶ್ಚಹಾಯಕರು. D. E. O. transfer ಮಾಡಿದರೆ transfer ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು 50 ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, D.D.P.I. transfer ಮಾಡಿದರೆ, ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಇತರವೂ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರ ತಕ್ಕಂಥ ವಾತಾವರಣ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾತ್ಸಲ್ಯವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. Primary education ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇವತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳು ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ತಿಲತರ್ಪಣ ಕೊಟ್ಟಾಗೆಯೇ. ಯಾವ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗಿ 4-5-6 ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತುಮಕೂರು ಎಂದು ಬರೆಯಲು ಹೇಳಿದರೆ, ಒಬ್ಬರಿಗೂ “ತುಂಕೂರು” ಎಂದು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಮಗ್ಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರರ ಮಗ್ಗಿ ಹೇಳಿಸಿದರೆ, ಮೂರು ಎಂಟು ಮೂರ ಎಂಟು 25 ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ efficiency ಹೇಗಿದೆ ನೋಡಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾನ್ಸೆರಾ Academic Council, University, University Syndicate, Senate ಇಂಥ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ತಳಪಾಯ ಭದ್ರ ವಾಗಿರಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಶಿಥಿಲವಾಗಿದೆ. ಮಣ್ಣು ಹೆಂಟಮೇರೆ “ವಿಧಾನಸಭೆ” ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಮೇಷ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡದೆ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿ ನೇಮಿಸಬೇಡಿ. ಪಾಠ ಹೇಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಇದ್ದವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ, ದಕ್ಷತೆ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಯಾರೋ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟುಗಳನ್ನು ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೊಸ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಬಾಬು ರಾಜೇಂದ್ರಪ್ರಸಾದ್ ಅಂತ ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರಂತೆ! ರಾಧಕೃಷ್ಣನವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಂದು ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ರಾಜೇಂದ್ರಪ್ರಸಾದರವರು ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಸ್ವಾಮಿ; ನಾನು ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. Primary educationನಲ್ಲಿ ತಳಪಾಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಕಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಳಪಾಯ ಸರಿಯಾಗಿ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಮಠ ಎಂದು ಇತ್ತು. ಮಕ್ಕಳು ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆ, ಅ, ಇ, ಈ, ತಿಮ್ಮ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾದಮೇರೆ, ಸ್ನೇಹಮೇರೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, “ಯಸ್ಸು ಜ್ಞಾನ ದಯಾ ಸಿಂಧೋರಘೋರಸ್ಯಾ ನಮಾಗುಣಾಃ” ಎಂದು ಅವುರಕೋಶ ಹೇಳಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು.

ಅಮರ ಕೋಶ ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿಸಿ ಹೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವರು ಎಂಥವನು, ಅವನ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಅವತಾರ ಎತ್ತಿದೆ. ಏಕೆ ಅವತಾರ ಎತ್ತ ಬೇಕಾಯಿತು ಎಂಬುದೆಲ್ಲಾ ಆ ಅವತರ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಈಗ ಬಿ.ಎ., ಎಂ.ಎ., ಓದಿದರೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರುಜು ಹಾಕಯ್ಯ ಎಂದರೆ ತಿಮ್ಮೇಗೌಡನ ರುಜು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ತಿಮ್ಮೇಗೌಡನ ರೊಂಬು ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ರಾಧಪ್ಪ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ರೊಂದ್ರಪ್ಪ ಎಂದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆ ಗೊತ್ತೇ? ಪ್ರೈಮರಿ ಮುಟ್ಟದಲ್ಲ ನನು

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ, ಆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿ ಶಿಥಿಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ, ಈ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆಣ್ವಾರಾಯರನ್ನು ಒಂದು ದಿನ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ, ನಿಮ್ಮ ಕುದುರೆ 100 ಮೈಲಿ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿದೆ, ಕೃಷ್ಣಾ-ಗೋದಾವರೀ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಎಡವೀತು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಎಂದು, ಈಗ ಅದು ಮುಗ್ಗೊರಿಸಿದೆ, ಕಡಾಯ ಪೃಥುವಿಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗ್ಗೊರಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳು ಇಲ್ಲ, ಮೇನ್ವಯ ಇಲ್ಲ, ಶಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಇಲ್ಲ, ಸ್ಥಳ ಇಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ದಕ್ಷ ಮಂತ್ರಿ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಏನು ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ನಿವೃತ್ತ ಹೇಳುವುದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಮಾಡುವುದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ? ಈ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಡಿಸಾಲೈಸ್ ಮಾಡಿ ಗವರ್ನರ್ ಆಡಳಿತ ಏಕೆ ಬರಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರು ಬಂದ 4-5 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸ್ಥಿತಿ ಗತಿ ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಬೇಕಾದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಿ. ಇವರು ಮಾಡಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಸರಿ ಎಂದು ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಏರ್ಪಟ್ಟರೆ ಅವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇವರೇ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರಲಿ. ಈಗ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಗೆ ಒಬ್ಬ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಕಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಡಯ್ಯ ಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ತಾವು surprise visit ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ? ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ ? ಎಸ್ಪಿ ಕೊಡ್ತಾಗ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ? ಇದೇನು ಘಾಬ್ರು ! ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ ಕೀಯ ಎನ್ನುವುದು ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ತಾಂಡವ ವಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಭೂತ, ವಿದ್ಯಾ ಖಾತೆಗೆ ಹಿಡಿದಿರತಕ್ಕ ದೆವ್ವ ಏನಿದೆ, ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಂತ್ರ ಜಾಲದಿಂದ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮಾಡಬೇಕು. * [ಈ ವಿದ್ಯಾ ಖಾತೆಯ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಎರಡು ಭೂತ ಇಳಿಯ ಬೇಕಾದರೆ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಆಗಬೇಕು.] ಸಾಸು, ದಾನ, ಭೇದ, ದಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಡೆಲ್ಲಿ ಚೆರೋ ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ-ಬೆಂಗಳೂರ್ ಚೆರೋ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನಮಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಿ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ನತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ಒಂದೇ ಬಾಕಿ ಇರುವುದು. ಇದೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಹೇಳಿ ವುರು ಬಹಳ ಕಟುವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಾವು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಿ. ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ ಇದು ಇಷ್ಟೊಂದು ತೀರಾ ಹೊಲಸಾಗಿತ್ತು, ಕಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು. ನನಗೆ ಮೊದಲು ಪೋಲಿಸ್ ಖಾತೆಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ರೋಷ ಜಿಗುಪ್ಸೆ ಇನ್ನಾವ ಖಾತೆಯ ಮೇಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟು, ಎಕ್. ಇ. ಎಸ್., ಸೊಸೈಟಿ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳು, ರೆವಿನ್ಯೂ ಆಫೀಸರು ಇವರ ಮೇಲಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿ, ನನಗಿಂತಲೂ ಹಿರಿಯರು, ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಮಹಾ ಮೇಧಾ ವಿಕಗಳು ಆದಂಥಾ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ 13 ತಿಂಗಳು ಈ ವಿದ್ಯಾ ಖಾತೆ ಬಂದಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ರೋಸಿಹೋಗಿದೆ. ಈ ಖಾತೆ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ನಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೂಡ ಇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಖಾತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಲ್ಲಾ, ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ ! ಇವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಖಾತೆ ಕೊಡಬಾರದೇ ಎಂದು ಅನ್ವತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಯಾವುದು ಮಾಡಿದರೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಸ್ಥಿರವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇಡಿ, ಈ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ಇಟ್ಟಂಥ ದೀಪದಂತೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಬೇಡಿ * * *

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸ್ಟ್ರೀಕರ್ ಆಗಿ ಬರಬೇಡಿ. ಒಬ್ಬ ಸ್ಟೇಕಿ ತನ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ. ಒಂದು ಆಫೀಸಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ, ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ from and to register ಇಲ್ಲ, ಅದು ಡಿ.ಇ.ಒ.ಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಡಿ.ಪಿ.ಒ.ಗೆ ತಾವೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ? ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೋ ಬರದಂಥ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಚಾರದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳೂ ಇರುವುದಾದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಂಕಿ ಅಂಶ, ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆಳತೆ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಆಡಿಕಾರಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಡಿವಿಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಖಾತೆ ನೆಟ್ಟು ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಏನು ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಚೈನಾ ಬಾರ್ಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ

ಮಾಡತಕ್ಕ ಸೈನಿಕನ ಮಗನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಬೇಕು; ಅದೇ ಕಾರ್ಮಿಕನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ದುಡಿಯತಕ್ಕವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯತಕ್ಕ ರೈತನ ಮಗ ಅವನೂ ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನಲ್ಲವೇ ? ಅಂತಹವನ ಮಗನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ನಮಸ್ತೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಆಹಾರ ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಆತನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ ; ಏನು ಎಫಿಸಿಯುಟಿಸಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲರಾ ? ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿರಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೀರಿ, ಡಿಗ್ರಿ ಕೋರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೆರಿಟ್ ಬರಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೀರಿ. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು, ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸೀಟ್ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಮೆರಿಟ್ ಇರಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ first in first class ಬರಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೀರಿ, ಇದರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಅರ್ಥವಿದೆ, ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಳಹದಿಯಾಗಿರುವ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಇಷ್ಟು ತೀರಾ ಕಟ್ಟುಹೊಡೆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕವನು ನೀವು ಹೇಳುವಂಥಾ first in first class, rank ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸತ್ವ ಹೋಯಿತು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ದಿವಸ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು ಈ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅರ್ಥ ಅಡಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಡಾಕ್ಟರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಡಾಕ್ಟರು ರೋಗ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಡಯಾಗ್ನಿಸ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇಂಥಾ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ರೋಗರುಜಿನಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಯಾದ ಡಾಕ್ಟರ ಹತ್ತಿರ ಡಯಾಗ್ನಿಸ್ ಮಾಡಿಸಿ, ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರೆ ಹೊರತು ಅವರ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಆಡಳಿತದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಳವಳಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಕ್ಕಿ, ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲರ ತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಾಠಕಲನಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಆ ಹಳ್ಳಿ ಜನರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನೀವು ಕಂಕಣ ತೊಟ್ಟು ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿ, ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಶಾಲೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹೋಗಿರಾಡಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರ ತೀವ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

5-00 P.M.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯಕ್ (ನೊಳ್ಳೆ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ದಕ್ಷತಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಸೂಚಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದವರೇ ಆಗಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರತಕ್ಕ ಜನರ ಒಂದು ಜೀವನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಂಥ ಒಂದು ದಾರಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ನಾವೀಗ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ರಾಜ್ಯದ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯ ದಕ್ಷತಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿರುವ ಮತ್ತೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಇದರ ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇದನ್ನೂ ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೀಯುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುತ್ತ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ರೂಪರೇಖೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಇದರ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ನಿಯಮವಿಲ್ಲದೆ, ಇಂಥ ಒಂದು ಪೀಕಾಟಕ್ಕೆ ಇದು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಹೀಗಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣಬರುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಮಟ್ಟ, ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಗೆ—ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಕರು—ಈ ಮೂರುವರ್ಗದ ಜನರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ, ನೆರವು-ಸರಸ್ವರ ಸಂಸರ್ಗ ಇವು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನರಿತು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಾಠ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಇಬ್ಬರ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ನಾಯಕ್)

ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾವಹಿಸತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಕರು, ದಕ್ಷರಾದಂಥ ಹಾಗೂ ಯೋಗ್ಯರಾದಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಅವರು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಕಾರ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಲು ಅವಕಾಶ ಉಂಟು. ಈ ದಿವಸ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ 5 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಶಾಲೆಯ ಕೆಲಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಅವರು ದಿನದಲ್ಲಿ 5-6 ಗಂಟೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಶಾಲೆಗಳ ವಾತಾವರಣ ಕೂಡ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ಎರಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೂ ತೋಟವಿರಬೇಕು, ಅದರ ಮೈದಾನ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಮಾನುಗಳಿರಬೇಕು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೆ ಈಗ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಊರಿನ ಜನರು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನತೆ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ನಾವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ, ಅವರು ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಪ್ರಿಯವುಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸದ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಮೂರುವಿನವರು ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳು ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಲದು. ಈಗ ನಾವೇನು ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅದರ ಒಂದೂವರೆಪಾಲಿನಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗ ಅವರು ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸುಗಮವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಬಹುದು. ಅವರು ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಸಂಸಾರದ ತಾಪತ್ರಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಆಶನ, ವಸನ, ವಸತಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕು. ಈ ಮೂರು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದವು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಅಭಾವಉಂಟಾಗಬಾರದು. ಅವರು ದಿನವೂ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಗುರಾಮರಾಗಿ-ಗುರಾಂಚಾಕ್ರಿ ಮಾಡುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆ-ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ವಸತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಹಿಂದಿನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಊರುಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ ಊರಿನ ಶಾಲೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಆಯಾಯ ಊರಿನ ಜನರೇ ಆಶನ, ವಸನ-ವಸತಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿ ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಕಾಲ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿ ಬಾಳಲು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಯಾರೂ ಯಾರ ಹಂಗಿನಲ್ಲಿರಲಿಕ್ಕೆ ಆಪೇಕ್ಷಿಸದುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗೇ ಈಗ ಇವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ರಕ್ಷಕರು ದಿನವೂ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ-ಅನ್ನಪೋ-ಗಂಡಿಯೋ ಏನಾದರೂ ಇಷ್ಟು ತಿಂದಿರುವುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಅವರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುತವರ್ಜಿವಹಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಈ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳ ಸಲಬಸ್ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಸಲಬಸ್ಸನ್ನು ವಿಧ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಕಡೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಶ್ಚಕ್ತಿಗೆ ವಿಾರಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಟೀಚ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಭೂಗೋಳ, ರಾಜ್ಯದ ಪೂರಾ ಜನರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಆದರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಾಟುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮುದ್ರಣವು ಅಂದವಾಗಿರಬೇಕು, ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ತಕ್ಕ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಅಂಥ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಇನ್ನು ಸರಿಯಾದ ತರಹೇಳಿ ಹೊಂದಿದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೇ. 64 ಭಾಗದಷ್ಟು ಅನಾಥ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿರಬಹುದೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗೂ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನೇ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಕೇವಲ ಏಕೈಕರೂ ಸರಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು

ಗ್ರಹಿಸುವ ತಕ್ಕ ಯಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆ ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ ! ವಿವಾರ್ಥಿಗಳ ವ ನನ್ನನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಪಾಠಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಇಣ್ಣೆಕ್ಕೂರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಸ್ಕೂಲು ಇಣ್ಣೆಕ್ಕೂರುಗಳಿಗೆ ಅಪೀಸ್ ಕೆಲಸವೂ ಇದೆ, ಅವರು ಹೊರಗಡೆಯೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದಾವರ್ತಿ ಮಾತ್ರ ಶಾಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ತಿಂಗಳಿಗೊಂದಾವರ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇನ್ನು ಈ ಇಣ್ಣೆಕ್ಕೂರುಗಳ ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಂಬಂಧ ಯಾವ ರೀತಿಯಿದೆ, ಇವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಇಣ್ಣೆಕ್ಕೂರವರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 3-4 ಅವರ್ತಿ ಸರ್‌ಪ್ರೈಜ್ ವಿಡಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಈ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಹಾಗೂ ಇಣ್ಣೆಕ್ಕೂರ ವೃತ್ತಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಆಗಾಗ refresher course ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀಮಾನ್. ಮುಕ್ಕಣ್ಣೆಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಟವರು ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಲೆಗೂ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ನಟವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಭೇಟಿಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಭೇಟಿಕೊಡುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಭೇಟಿ ಕೊಡಲೇ ಬಾರದು. ಶಾಲೆಗಳ ಆಡಳಿತ ದಕ್ಷತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಭೇಟಿಕೊಡುವ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಸಹ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಮಾಹಿಕ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಬರಹ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿದರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗರಿಗೆ ಒಂದು ಬರಹ, ಗಣಿತಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂರನೆಯ ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬರಹ, ಗಣಿತಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಚಾರಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒಗಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಭಾಷಾ ಸಂಬಂಧವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಓದಲಿಕ್ಕೆ, ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ, ಮೂರು ವರ್ಷದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಳೆದನಂತರ ಇತರ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಗಮನಕೊಡಬಹುದು.

ಮೂರನೆಯ ದರ್ಜೆಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ವಿಚಾರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಗ್ಗದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಮೂರನೆಯ ದರ್ಜೆಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅವರಿಗೆ ಐದು ವರ್ಷದವರೆಗಾದರೂ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಯಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾದರೆ ಅನಂತರ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಎಂಟನೆಯ ವರ್ಷದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಯಿಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವುದರಿಂದ, ಆ ಭಾಷೆಯ ವೈಖರಿ ಭಾಷಾ ಸೌಷ್ಟವ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಭಾಷೆಗೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಕಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಂದ ಕಾರಣ ಈ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಶಾಲಾ ಪ್ರಪಂಚ ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡುವವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದೆ ಇದ್ದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಅಷ್ಟೊಂದು ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರಾಗುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಬೇಸರ ಕೊಡುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಂಜೀವನಾಥ ಐಕ-ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಮಾದಯ್ಯ ಗೌಡರು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವಂಥ ಈ ಠರಾವನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಬಲವತ್ತಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನುಷ್ಟೇ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಇದೇ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ

(ಶ್ರೀ ಸಂಬೀವನಾಥ ಐಕಳ)

ಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವಾಗ, ಅದೇರಿತೆ ಬಡ್ತಿಪ್ಪಿನ ಸಂಬಂಧ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ತದನಂತರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳ ಚರ್ಚೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಠರಾವು ಇಲ್ಲಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಅಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಬಂದಿದೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅದು ಅಪ್ಪನು ತವಾಗಲಾರದು.

ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುವ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಲೆಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ overlapping of schools ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು general school ಇದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲೆಯೇ ಒಂದು ಕಡೆ ಒಂದು labour school, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ fisheries school, ಮಗದೊಂದು ಕಡೆ ಏಕೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಶಾಲೆಗಳು ಹೀಗೆ ಇವೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಈ ರೀತಿಯ over apping of schools ಗಳು ಇವೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ತುಂಬ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹರಿಜನಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. Best teaching materials, teaching aids ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಇಂಥ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವರ್ಗದವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವೇ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಏಕೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ನಾನು ಇಂಥ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ್ದೆ ಹಾಗೆ ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ್ದು ಏಕೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಫಾರ್ಮ್‌ಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿ higher elementary ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಾಯ ಮೈಲದೊಡನೆಲ್ಲಾ school ಅಂದು ಮೈಲ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಅಂದ ಮೆಂಟರಿಸ್ಕೂಲ್ ಇವೆ. ಈ ಏಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಶಾಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ಮನೆಯ ಹಕ್ಕಿ (cowshed) ಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಐದು ತರಗತಿಗಳಿಂದ ಸೇರಿ 30 ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಹತ್ತು ಅಡಿ ಆಗಲಿ, ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಡಿ ಉದ್ದವಿರುವ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಇಡ ಕೂಡ ಬಾಕಿವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಏಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಶಾಲೆಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. Labour welfare centres ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಹಿತ ಇದೇ ರೀತಿ ಇದೆ. ಆದರೆಲ್ಲಿರುವ ಒಟ್ಟು 50 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪೈಕಿ 30-35 ಮಾತ್ರ ಹಾಜರಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು ಮಾಸ್ತರುಗಳು, ಇಪ್ಪತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಏನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ? ಈ ರೀತಿ ಲೇಬರ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಇದೆ-ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವರ್ಗದವರ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ಅಲ್ಲವೆ. ಇದು ಏಕೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಿರುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು teaching staff, equipment ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಒಂದು ಶಾಲೆ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಇವೆ. ನಾನು ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಹೇಳಿದಂತೆ overlapping of schools ಆಗದಂತೆ ಮಾಡಲು ಅಂಥ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ಇದೆ. ರೂರಲ್ ಪ್ರಾಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಕಡೆ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಇವೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಾಗಿವೆ ಆದರೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕೊಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ತುಂಬಾ ಇವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಗಿ ಆಗಲು ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜಕೀಯದ ಕಾರಣಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಾಗಿವೆ ರೂರಲ್ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ನಿಮಗೆ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ವೋಟನ್ನು ಕೊಡಿ ಮುಂದಿನ ಎಲೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಎಂದು ಈ ರೀತಿ vote catching ಗಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Sri S. R. KANTHI (Minister for Education).—May I say for the information of my friend that these fisheries schools or high schools do not come under the Education Department? It comes under the fisheries Department.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—Whether the money is spent by the Central Government or by the State Government...
ಫಿಷರೀಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಒಂದಶಾಲೆ, ಲೇಬರು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಒಂದು ಶಾಲೆ-ಹೀಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅಲ್ಲಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋ ಆರ್ದಿನೇಷನ್ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೇರೆ ಜನತೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಇದು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಂಜೀವನಾಥಾ ಐಕಲ.—ಯಾರಾದರೂ ಆಗಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವಷ್ಟಕಾರ ಇದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿತಿಯು ಧೋರಣೆಯನ್ನೇ ಈ ಶಾಲೆಗಳೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಲೇಬರ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಬೇರೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ, ಫಿಷರೀಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಬೇರೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಸರ್ ಕ್ಯಾಲರುಗಳು, ಕರ್‌ಕ್ಯೂಲಮ್‌ಗಳವೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಫಾಲೋ ಮಾಡಬೇಕು, ಆದರೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬಂದು ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ನು ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ. ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಫಿಷರೀಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಪಾಡಿ ಈ ಹಣವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಿಸಿದರೆ ನಾನು ತಮಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—That is exactly my point. There should be coordination as far as education is concerned. After all we adopt uniform syllabus. Let there be one central organisation to look after education. Education cannot be diverted under the various heads.

Mr. DEPUTY SPEAKER (Addressing Sri Sanjeevanatha Aikala).—You were speaking in Kannada.

ಶ್ರೀ ಸಂಜೀವನಾಥ ಐಕಲ.—ವಿದ್ಯಾಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಧೋರಣೆಯಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ grant-in-Aid ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರೈವೇಟು ಮ್ಯಾನೇಜಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿವೆ. ಪ್ರೈಯುಕ್ತಿಕವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿರುವ ಶಾಲೆಗಳೂ ಉಂಟು. ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ grant-in-Aid Code ಇದೆ. ಆರೋಗ್ಯ ಮದರಾಸು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿ, ಕಾಗೂ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್ ಏಡ್ ಕೋಡಿನಂತೆ ಇದ್ದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಈಡೆಗೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು uniform grant-in-Aid code ನ್ನು ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗಾಗಿ ಇನ್ನು ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದರೂ ಈ grant-in Aid code ಇನ್ನೂ ತಯಾರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಡ್ರಾ ಫ್ಟ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ, ಟೈಪು ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಆಗುವುದರಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಈ ಕೋಡ್ ಇನ್ನೂ ತಯಾರಾಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಪ್ರೈವೇಟು ಮ್ಯಾನೇಜಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೈವೇಟು ಮ್ಯಾನೇಜಮೆಂಟು ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ grant-in-aid code ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರದಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಶೇಕಡ ಹತ್ತು, ಹದಿನೈದರಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು ಇದರಿಂದ Teachers Aids ಇತ್ಯಾದಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಬಂದು ಈ ವರ್ಷ ಶೇಕಡಾ ಮೂರು ರಿಂದ ಐದರಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟು ಮಂಜೂರಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸುವುದು ? ಈ ಕೋಡನ್ನು ವಿಳಂಬವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇನ್ನೂ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಸೆಲಬಸ್ ಮತ್ತು ಟೈಪಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಡಬ್ಬಲ್ ಪೀರಿಯಡ್ಡುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ 5 ಕ್ಲಾಸುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದರಿಂದ ಐದು ವರ್ಗದವರೆಗೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಸಲ ಗಂಟೆ ಬಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲನೇ ಕ್ಲಾಸು ಮೂವತ್ತು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪೀರಿಯಡ್, ಎರಡನೇ ಕ್ಲಾಸು 35 ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪೀರಿಯಡ್, 3-4ನೇ ಕ್ಲಾಸುಗಳಲ್ಲಿ 45 ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪೀರಿಯಡ್, 5ನೇ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ 50 ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪೀರಿಯಡ್, ಹೀಗೆ 9 ಸಲ ಗಂಟೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸುವಾಗ ಒಂದಕ್ಕೊಂದೇ ಪೀರಿಯಡ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಒಹ Confusion

(ಶ್ರೀ ಸಂಜೀವನಾಥ ಖರ್ಕೆ)

ಅಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಡೀ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದಿನ ಅಡಿಪಾಯ ಮತ್ತು ಅವರ ಪಂಚಾಂಗವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಬಹಳ ಉದಾಸೀನತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಡಿಪಾಯ ಭದ್ರವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಈಚೆಗೆ ಬೇಸಿಕ್ ಎಜುಕೇಷನ್ನು ಎಂದು ಎಕ್ಸ್ ಪೆರಿಮೆಂಟು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಹಾಗೇ English-Cum-Hindi schools ಎಂದು ಹೀಗೆ ಎಕ್ಸ್ ಪೆರಿಮೆಂಟುಗಳಾಗಿಯೇ ಶಾಲೆಗಳಾದವು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ Education is the manifestation of perfection that is already in one man. ಮನುಷ್ಯರೇ ಇರುವವರು ಯಾವದೇ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗದೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಪಾರಿಶುದ್ಧತೆ ಈ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗದೇ ಮೇಧಾವಿಗಳಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಯಾವ ರೀತಿಯೂ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಪ್ರೈಮರಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ವೆಚ್ಚವಾಗುವ ಹಣ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಪೋರಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆದಿದರೆ ಅದು ಅಪ್ಪನು ತಪಾಗರಾದರು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಅವರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಂದಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈಗಿನ ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಗಳು ಅದರಿಂದ ಅವರು ಈ ಮಾನಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯನ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಅಹವಾಲುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ನಿವಾರಣೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಪಗಾರ ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ನಿವೃತ್ತಿವೇತನ, ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿ ಅನೇಕರೀತಿಯ ಅಹವಾಲುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಏನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಎಂದರೆ ಮೂರನೇ ಕ್ಲಾಸಿನಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಒಪ್ಪಲಿಕ್ಕಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ನಮಗೆ ಎರಡು-ಮೂರನೇ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಿಂದಿಯನ್ನೂ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಹೀಗೆ ಮೂರುಭಾಷೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಈಗ ಕಾನವೊಂಟಿಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಕಲಿವು ಕಡೆ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಯಾವ ರೀತಿ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು.

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಮುನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಿಂದಿ, ಕನ್ನಡ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಹ ಕಲಿಸಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳು ಈ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೂರನೇ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪು ಅಲ್ಲ. ಕಾನವೊಂಟಿ ಸ್ಥೂಲಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತು ಇಂದು ಚಿಕ್ಕದಾಗುತ್ತಾನೆಂದಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಲಿಸದೆ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಜನರು ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು. ಅದರ ನಾವು ಅವರ ಒಳ್ಳೆಗುಣಗಳನ್ನು ಕಲಿಯದೆ, ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ ಕಲಿಸಿದರೆ ಏನೂ ತಪ್ಪು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

5-30 P. M.

† ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿ (ಅಪಜಲಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಆದಳತವನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚುವಂತೆಮಾಡಲು ತೀವ್ರಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡರು ಈ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗು

ತ್ರದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ತಳಹದಿಯಾಗಿದೆ. ತಳಹದಿಯು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ತಳಹದಿಯು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಕಟ್ಟಡವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ.

“The first button of the coat should be buttoned well; otherwise, it becomes crucked.”

Smt. GRACE TUCKER (Deputy Minister for Education).—Sir, if we remember aright, it was he who buttoned first button and he buttoned it very well.

(Laughter)

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್‌ಗಣಮುಖ.—ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಮೂರು ಮಾತುಗಳು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿವೆ. ಶಿಕ್ಷಕ, ಬಾಲಕ, ಪಾಲಕ ಈ ಮೂವರು ಸಹಕರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಲಕರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಲಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಬಾಲಕರು ಸಾಲಿಗೆ ಬಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ದಕ್ಷತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಮೂರು ಅಂತಸ್ತಿ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮೂರು ಜನ ಒಂದೊಂದು ಅಂತಸ್ತಿನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಕೆಳಗಿನ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿರುವವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಕೆಡವಿ ಹೊಸಮನೆ ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕೆಳಗಿನ ಮನೆಯನ್ನು ಕೆಡವಿದರೆ ಮೇಲಿನ ಎರಡೂ ಮನೆಗಳು ತಾವಾಗಿಯೇ ಬೀಳುವದಿಲ್ಲವೇ? ಈ ಕಥೆಯಂತೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮೂರು ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿದೆ. ಕೆಳಗಿನ ಅಂತಸ್ತಾದ ಶಿಕ್ಷಕರ ಯೋಗ ಕ್ಷೇಮ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಟ್ಟಡ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಾರದು. ಅದುದರಿಂದ ಯೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ದಕ್ಷರಾದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ದೊರಕಿರಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನು ಸಾಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವನಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆತನ ತಂದೆಯವರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತು ಫ್ಯಾಟ್ ಅಂದರೆ ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಸಾಗಲೇ ಶಿಕ್ಷಕರು ಜಗತ್ತು ಗೋರಾಕಾರವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಕಲಿಸಿದರು. ಒಂದು ದಿವಸ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಂದಾಗ್ಯೇ ಆ ಹುಡುಗನ ಬುದ್ಧಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಜಗತ್ತು ಹೇಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹುಡುಗನು “ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಟೆಯಾಗಿದೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತು ದುಂಡಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈ ರೀತಿ ಕಲಿಸಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಪಡೆದ ಶಿಕ್ಷಕರ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಮೂರನೇ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಕಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ, SSLC ಪಾಸ್ ಆಗಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಗುಣಪಡೆದು ಪಾಸಾದವರು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೂ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಾದರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕಡಿಮೆ ಗುಣ ಪಡೆದು ಪಾಸಾದವರು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಕೆಲಸ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಶಿಕ್ಷಕರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸಾಗದೇ ಇದ್ದವರನ್ನೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಲಾರದು. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ದೊರೆಯಲೇಬೇಕು. ಸರಿಯಾಗಿ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಪಡೆದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಾದುಮ ಬಡ್ಡು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. Wastage ಆಗಿ ಬಾರದು. ಇದಲ್ಲದೆ stagnation ಕೂಡ ಆಗಬಾರದು. ಒಂದು ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ 50 ಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕೆಲಸವದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗರನ್ನು ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೇ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಸ್ಕಾಲ್ಡ್ ಇಂಟೆಂಜೆಂಟ್ ಹುಡುಗ ಇದ್ದು, ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡುವವನಿದ್ದರೆ, ಸೆಕೆಂಡ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, II ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಬರುವವನು, III ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ, III ಕ್ಲಾಸ್ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವವನು ಪಾಸಾಗದೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ automatic promotion ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ; ಆ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಸಾಲಿಗೆ ಬಾಲಕನನ್ನು ಕಳುಹಿಸದೆ ಹೋದರೆ stagnate ಆಗುತ್ತಾನೆ; ತಂದೆಯವರು neglect ಮಾಡಿದರೆ, wastage ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಟೀಚರ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ಸಾಕಷ್ಟು ಬಿಲ್ಡಿಂಗುಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ compulsion ನಿಂದ ಏನೂ

(ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ)

ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಬಂದ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕೂಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿಂಗುಗಳು ಇಲ್ಲ. ದುರ್ದೈವದ ನಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಬಂದ ನಂತರ ಎಜುಕೇಷನ್ cut ಆಗಿದೆ; Primary educationಗೆ ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದಿದೆ.

Smt. GRACE TUCKER.—Which is the suggestion you give, Sir.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ.—ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅವರವರ ಬಾಬಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಕಾಂಪಿಟಿಷನ್ ಇರುವುದರಿಂದ, education suffer ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ Education Minister ಮತ್ತು Finance Minister ಯಾವಾಗ ಒಬ್ಬರೇ ಇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವಾಗ, ಎಜುಕೇಷನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್.—Education Ministerಗೆ ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ, Finance Minister ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ.—ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಅಲ್ಲ, ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುವ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕೋ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಲು ಹಣ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕತ್ತರಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ; ಪ್ರೊನಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತರೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್.—ಹಾಗಾದರೆ ತಾವು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ Finance Ministerಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ, ಜಾಸ್ತಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ, ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಯು ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ.—ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲ. Educationಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ feed ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ, Finance Minister ಮತ್ತು Education Minister ಒಬ್ಬರೇ ಇದ್ದರೆ, ಈ ರೀತಿ complaint ಬರುವುದಿಲ್ಲ. Education Minister ಆಗಿ ತಾನೇ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. Finance Minister ಆಗಿ ತನಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ Sanction ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್.—ಎಂದರೆ ಈ ಎರಡು ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೂ ಕೋಆರ್ಡಿನೇಷನ್ ಇಲ್ಲ ಅಂದ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ.—Co-ordination ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಬೇಕೋ, ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Hon. Members should remember that they are addressing the Chair and not between themselves.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಂ. ದೇವ್.—ನಾನು ಯಾವಾಗ ಮಾತನಾಡಿದರೂ, ಸದಸ್ಯರ ಕಡೆ ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಸಿದರೂ, ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರವೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ.—ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂಪರ್‌ಷನ್ನಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ವೇಸ್ಟೇಜ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಷ್ಟು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ವೇಸ್ಟೇಜ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ, ಸ್ವಾಚ್ಛಗ್‌ನೇಷನ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ; ನಮ್ಮ ಹಣ ನುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದೆ; ಬಹಳ ಹಣ wasteage ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ Primary education ಕಡೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ನಾವು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಟೀಚರ್ಸ್ ನಮಗೆ ಈ ವರ್ಷ 5 ಸಾವಿರ ಬೇಕು; ಒಂದು ಸಾವಿರ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ನಾವು ಪ್ಲಾಟ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕರಿನುತ್ರೆ ಪೆಂಡಿಂಗ್, 5 ಸಾವಿರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ನಾವು ಬರೀ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಟೀಚರ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಎವರಿಂದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವು ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಟೀಚರ್‌ಗಳು ಇಲ್ಲದೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೆಲಸವು ಕೆಲಸ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಟೀಚರ್‌ಗಳು

ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೂಡಲಕ್ಕೆ ಜಾಗವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು? ಈ ಬ್ರಿಂಗ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂಥ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಇದನ್ನು ಟ್ಯಾಕರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದು ಭಯ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತ ಬೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಣ 13 ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರತಿ ದಿವಸ 155 ಟೀಚರುಗಳನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲದೆ, ಹೊಸದಾಗಿ 55 ಟೀಚರುಗಳನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ರೆಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಟೀಚರುಗಳ ರೆಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸರಿಯೋ, ಅದರ 13 ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟುವುದು ಮಾತ್ರ ನಿಜವೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ತಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ.—ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ, ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳು; family planning ಮಾಡಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೇಶವಲ್ಲ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕಂಪಲ್ಸರಿ ಇದೆ, ಆ ದೇಶ ಎಲ್ಲಾದರೊಳಗೂ ಮುಂದಿವೆ; technical education ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ನಮೂನೆ ಎಜುಕೇಷನ್ ನಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದಿವೆ. ಎಲ್ಲ Compulsion ಇಲ್ಲ. ಆ ದೇಶ backward ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೇ ಅದ್ವೈತೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು; ಮೊದಲು ವಿಧಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು. ಟೀಚರಿಗೆ ಮರಣದ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಗೌರವ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆ ಜಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜನನ್ನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಯಾರು ಜಬ್ದಿಸ್ತಿ ಮನುಷ್ಯ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಕೇಳಿದ; ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ರಾಜನೇ ಜಬ್ದಿಸ್ತಿ ಮನುಷ್ಯ, ನಿರಂಕುಷಾದಿ ಕಾರಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಆ ರಾಜ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಜಬ್ದಿಸ್ತಿಯೊಳಗೆ ಇದ್ದಾಳೆ ಎಂದು. ಅಲ್ಲದೆ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದಾಗ, ಅವಳು ತನ್ನ ಮಗ ತನಗೆ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವನೇ ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಬ್ದಿಸ್ತಿಯಿಂದ ಇರುವವನು ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವಳ ಮಗನನ್ನು ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಟೀಚರು ನಿಯಂತ್ರಣ ಕೊಡೆಯಿ ತ್ತಾರೆ, ಅವರೇ ತನಗಿಂತ ಜಬ್ದಿಸ್ತಿಯೊಳಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ. ಅರ್ಥಾತ್ ಹೇಳುವ ಉದ್ದೇಶ ವೇನೆಂದರೆ, ರಾಜನಿಗಿಂತಲೂ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಟೀಚರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಟೀಚರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು; ಆದಾಗ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಟೀಚರುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಗೌರವ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ, ಅವರು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೇವರು ಮಾಡಬಹುದು, ದೇವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಅಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರು.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ.—ಈ ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್ ಎಲ್ಲವೂನೂ ನಮ್ಮ ದಿಶೆಯಿಂದ, ಅವರ ದಿಶೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ವಿಷಯ ಬೆಳೆಯುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ವಿಶೇಷ ಅನುಭವ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಯಾವ ಟೀಚರು ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ 10 ವರ್ಷವಾದರೂ ಇರುತ್ತಾನೆಯೋ, ಅವನು ಅಸಾಧಾರಣ ಇಂಟೆರೆಸ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಿತಚಿಂತನೆ ದ್ವೈತಿಯಿಂದ ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಟೀಚರುಗಳನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪದ್ಧತಿ ಒಳ್ಳೆಯದಿಲ್ಲ. ಟೀಚರಿಗೆ ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್ ಇಲ್ಲ. ಆ ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್ ನಾವು ಎಡೆಕೊಡಬಾರದು. ಟೀಚರಿನ ಹೈನೂರು ಎಜುಕೇಷನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹೈನೂರುಗೆ ಚೆನ್ನೋ ಟೀಚರು ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾದ ಟೀಚರುಗಳು, ಪಂಡಿತರುಗಳು ಇರಬೇಕು. ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಲಂಕ್ ಇದೆ. ಇದು ಬರೀ ಕಂಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಾಗಿ ನೋಡುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ. Primary education ಒಂದೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದು Self-sufficient ಅಂತ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹೈನೂರು ಟೀಚರಿಗೆ ಬರುವವನು ಮೂರನೇ ಅಪಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ, ಅದೂ ಥರ್ಡ್‌ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ; ಅಂಥವನನ್ನು ಒಂದು ಮಾದಿರದ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡಬಲ್ಲ, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಘನವಾದ ವೈತ್ಯ, ಸರಿಯಾದ ಯೋಗ್ಯರನ್ನು attract ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, pay scales ಏರಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು